

Et løfte om en vakker fortelling var begynnelsen av syngespillet, og tre roser ble lagt på alterringen. Introduksjonen om at noe vakkert skulle skje, ble skapt. Sang om lys og lystenning var godt og kjent. Ei historie skulle fortelles med å skru tida tilbake. Da ble alt dramatisk og mørkt. Historien for Tro og Lys starter jo slik.

To utviklingshemmede kom stille oppover midtgangen. Oppe ved alterringen, ble de møtt av noen grå, hettekledde, upersonlige mennesker. Håndbevegelsene viste tydelig at her var det ikke plass: Gå bort! Nei, ikke kom her! Forsvinn! Gå hjem! Der, gå dit, ikke hit! Denne enkle lydløse dramatiseringen var ikke til å misforstå. Uhyggestemning var gjenkjennbar for mange. Er du annerledes, hører du ikke til her.

Da kom sangen om «Jesus er med i båten». En trøst midt i det vonde. Han har alltid vært med. Han vet om hver enkelt. Kontrastene ble virkelig store når røde hjerter ble løftet opp nedover i kirkebenkene. Smilet kom fram. «Vi er en liten gjeng med et stort hjerte». Så ble det lett å være til. Vi er jo SAMMEN og alle hører til. Alt det mørke fikk avløsning med smil og glede.

Dette er Tro og Lys. Historia og starten var dyster og trist, men mye har blitt annerledes igjennom disse 50 årene. Dette fikk Tore Thomassen vakkert og sterkt fram gjennom drama, dikt, fortellinger og ikke minst gjennom alle de herlige sangene han har tilegnet Tro og Lys. Fellesskapet og det vi har sammen ble sterkt demonstrert. En vakker og sterk fortelling om avvisning som ble til velsignelse. Om inkludering, vennskap og kjærlighet. Om fellesskap over alle grenser.

Birgitt Aarrestad